

Szendrei Ildikó, 8.b

Józsi és a csokoládé

Egy esős pénteki napon megszokottan indult Józsi napja. Reggel felkelt, elment az iskolába, ahol minden ugyanúgy történt, mint ezelőtt. Délután felszállt volna a buszra, de csak volna, ha nem érzett volna csokoládé szagot. Egyszerűen imádja a csokoládét és ha megérzi a szagát, nem tud ellenállni neki. Minden nap egy táblával evett meg, a szülei nem győzték venni neki, de amikor azt mondták, hogy többet már nem vesznek, Józsi a saját zsebpénzét költötte csokoládéra.

-Legalább ne egy egész táblával egyél meg naponta! Cukorbeteg leszel és meghízol!
- szokták mondani a szülei aggodalmasan, de Józsi ezt általában figyelmen kívül hagyta.

Egészen addig, amíg el nem fogyott a pénze és a szülei sem vettek már neki. Azóta Józsi, ha megérzi a csokoládé illatát, addig nem nyugszik, amíg meg nem szerzi azt. Így kezdődött hát a mi Józsi története.

Amint megérezte a csokoládé illatát, azonnal elindult, hogy megkeresse a gazdáját és elvegye tőle. Ment, ment, kereste az illatot, de egyre gyengébben érezte azt, így össze-vissza bolyongott. Már egy erdőben találta magát, amelyet a narancssárga naplemente világított meg. Józsi nem ismerte ezt az erdőt és már kezdett kételkedni magában, mert már nem érezte a csokoládé édes illatát és azt sem tudta, hol jár, merről jött és nem tudta, merre kell menni. Tovább ment volna, de beelépett valami szúrós dologba. Józsi feljajdult. Lenézett. A lába alatt egy gesztenye volt. Gesztenye. Józsi kedvenc csokoládé fajtája a gesztenyés csokoládé. Összefutott a nyál a szájában, de ment tovább. Késő este lett. Az esti szél hideg áramlatát érezte a hátán, kirázta a hideg.

-Ez most tényleg megtörténik? Pont velem? Mi rosszat tettem? Nem ártottam én senkinek! -mondta halkán, szinte magában. Aztán eszébe jutott: a szülei. Biztos ez a büntetése, amiért nem viselkedett jól velük. Nem volt jó gyerekük, amiért hagyta, hogy a szülei elkényeztessék és ő ezt meg sem becsülte, sőt visszaélt vele. A szülei már biztos nagyon aggódnak érte, mert nagyon aggodalmasak tudnak lenni bármiért.

Ment éjnek évadján a sűrű fák között és azon gondolkodott, hogy ez az egész csak egy csokoládé miatt van. Egy csokoládé miatt. Életében több száz tucat csokoládét megevett már, de neki nem volt elég, ez is kellett neki és meg is járta.

-Így jár az, aki túl falánk! - mondta a belső énje. - De ezzel már semmire nem megyek. Eltévedtem. Éhen fogok halni és nem tudom, mit kell csinálni! Filmekben persze mindig tudják a megoldást! - szólt vissza a másik énje.

-Hahó! Segítség! Eltévedtem! Valaki kérem, segítsen! - kiáltotta, de a végén már kicsordultak könnyei is és elsírta magát.

Elkezdett futni, de hamar elfáradt, nem volt az a sportos alkat. Izzadt volt, fájtak a végtagjai a sok sétálásban és futásban, bűdös volt, de ez mind nem érdekelte annyira éhes és szomjas volt. Az utolsó dolog az ebédje volt, amit megehetett volna az iskolai menzán, de nem tette, helyette vett magának a büfében egy sportszeletet és egy gesztenyés csokit. Ez volt az ebédje. De ez is már órákkal ezelőtt történt! Órák óta gyalogolt és csak reménykedett, hogy valaki arra jár, egy favágó vagy bárki, aki tudja a kiutat az erdőből. De senki nem járt arra. Józsi már fel is adta a reménykedést. Tudta, hogy nem jár arra senki és hogy nem kellett volna hamisan reménykednie, hisz úgysem érdekeli meg. Remélte, hogy legalább egy kunyhót lát, ahol éjszakázik; hisz mégse akart az erdő sűrűjében aludni, nem mert volna, hisz ki tudja milyen vadállatok lakják az erdőt. Eddig szerencsére nem találkozott semmivel csak pár mókussal, látott egy nyulat meg persze madarakat. Ment mendegélt, amikor véletlenül megbotlott egy kidőlt fában. Nagyon megijedt és ekkor hirtelen felébredt.

- Az egészszet csak álmodtam volna? - kérdezte magától az ágyban.

- Ez hihetetlen, hiszen éreztem a csokoládé illatát, ahogyan az erdőben bolyongtam.

- tűnődött magában. - Pedig olyan élethűnek tűnt!

Ezután felkelt az ágyából és elindult reggelizni. A szülei már az asztalnál ültek. Szomorúan, mint akik már feladták, hogy Józsi valaha is leszokjon a csokoládéről.

-Mielőtt bármit is kérdeznél, nem ehetsz reggelire csokitortát! - jelentette ki Józsi anyukája szigorúan

Ekkor Józsi büszkén kihúzta magát és csak ennyit mondott:

-Soha, de soha többé nem eszek csokoládét!